

[Elgaard.]

Regering ogsaa have nogen Interesse i at faa disse Annonceformer fastlagt gennem den Lovgivning, som her tilsigtes. Jeg kan ikke se, at den højtærede Statsministers Begrundelse for Lovforslaget har gjort det yderligere anbefalelsesværdigt; jeg synes snarere det modsatte.

Hasle: Jeg har et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen. Det ærede Medlem sagde, at alle Spørgsmaal af almindelig Interesse burde komme i Statstidende. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem rigtig har overskuet Rækkevidden heraf, for skulde det være Tilfældet, tror jeg, at Statstidende vilde blive betydeligt større, end den er i Øjeblikket; den vilde, kan man roligt sige, blive betydeligt større end „Politiken“ og „Social-Demokraten“, saa nogen Begrænsning maa det ærede Medlem sætte ind over for dette.

Det ærede Medlem hæftede sig navnlig ved Dispensationsbeføjelsen. Det gør jeg ogsaa, men det er ganske vist ud fra den modsatte Betragtning, for denne Dispensationsbeføjelse reducerer jo Lovforslagets Betydning stærkt ned i Nærheden af Nul. Det, som skulde være vundet ved dette Forslag, hvis der overhovedet kunde vindes noget ved det, var, at man var *sikker* paa, at de Bekendtgørelser, her er Tale om, fandtes i Statstidende. Men naar der kan gives Dispensation, er man altsaa ikke engang sikker paa det, saa er altsaa hele Formaålet for Loven blæst bort.

Den højtærede Statsminister kunde ikke lade være med at insinuere, at der skulde være privatøkonomiske Interesser fra min Side med i dette Spørgsmaal. Jeg kan dertil kun sige, at jeg afviser det. Jeg har ikke den fjerneste økonomiske Interesse i noget Blad her i Landet. Jeg kunde maaske vende Spørgsmaalet noget om, hvis jeg yndede den polemiske Form, som den højtærede Statsminister benytter sig af over for mit Parti; men det skal jeg lade ligge.

Den højtærede Statsminister sagde, at jeg havde ønsket, at Statstidende skulde være et underholdende Blad. Nej, det har jeg ikke. Men jeg har paavist, at det var et meget lidt udbredt Blad, og sagt, at en af Grundene dertil maaske var, at det ikke var underholdende. Det var en rent faktisk Oplysning, og den havde ikke noget at gøre med, hvad jeg i saa Henseende ønskede.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard talte om Forholdet vedrørende Bankerne. Jeg maa indrømme, at ogsaa jeg synes, at det er et mærkværdigt Forhold, og jeg synes,

det ærede Medlem kunde have ført Tanken videre ud, idet Forholdet altsaa er, at man først ved Lov har bestemt, at Bankernes Regnskaber skal offentliggøres i Statstidende, dernæst har man ophævet denne Bestemmelse, og nu agter man ved Lovforslaget her at genindføre den.

Statsministeren (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Hasle har aabenbart hørt forkert. Jeg har ikke antydnet, at han var Medindehaver af noget Bladforetagende, derom har jeg ingen Anelse, men jeg har sagt, at det er forstaaeligt, at der i denne Sag som i andre Sager skelnes mellem dem, der holder paa en privatøkonomisk Bladvirksomhed, og dem, der holder paa andre Former. Det er der vist ikke noget fornærmeligt i. Det ærede Medlem er jo Tilhænger af Privatkapitalismen, og derfor synes jeg ikke, han skal genere sig ved, at det bliver sagt.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Elgaards Bemærkninger maa jeg sige, at jeg ikke kan se, at der er noget urimeligt i, at Aktieselskaber eksempelvis skal avertere almindelige offentlige Meddelelser i Statstidende. Et Aktieselskab er dog i alleregængeligste Forstand et offentlig-økonomisk Foretagende, som nok kan have Grund til at fremsætte sine Kundgørelser paa en saadan Maade, at Befolkningen ogsaa ved, hvor de kan finde dem. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være mere urimeligt, at disse Kundgørelser staar i Statstidende, end at de nu staar spredt i en Række private Blade, saaledes at ingen ved, hvilket Blad han skal søge dem i. Der er ingen som helst Tvivl om, at ved Forslaget om denne Foranstaltning er der her vist en Imødekommen af en Trang i Befolkningen, som det aldeles ikke er urimeligt Rigsdagen beskæftiger sig med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det er ganske urigtigt, naar den højtærede Statsminister siger, at disse Meddelelser bliver spredt i Bladene, saa man ikke ved, hvor man skal søge dem. Forholdet er simpelt hen det, at det i et Aktieselskabs Vedtægter staar og skal staa, i hvilket Blad Bekendtgørelser, der har Retsvirkning for Aktionærerne, skal findes. Man ved altsaa ganske nøjagtigt, hvilket Blad man skal henvende sig til, det er der ikke nogen praktisk Mand, der kan være i Tvivl om. Det er derfor ganske vildledende at paastaa, at der skulde være nogen praktisk Fordel forbundet med, at disse Medde-